

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Biserica și Unirea de Dr. Ioan Vască.

E o conferință pe care a ținut-o Decanul Academiei de Teologie din Cluj la „Societatea ortodoxă națională a femeilor române.” Dl. Dr. Ioan Vască pune în discuție *problema unirii bisericilor*. După ce ne vorbește despre idealul unirii Românilor, arată câte jertfe și cât de mare a fost tributul de sânge al poporului nostru pentruca acest ideal într-adevăr să fie îndeplinit. Biserica a jucat un rol foarte mare atât în viața popoarelor cât și în a noastră a Românilor. „Biserica și-a dat contribuția sa, pentrucă triumful acestui ideal simbolizează totodată și triumful unuia dintre cele mai de seamă principii pe cari le propovăduiește și pe cari se razimă biserica lui Christos” (pag. 4)

Problema unirii bisericilor creștine preocupă azi toate mințile luminate ale Apusului și dacă nu s'a realizat în trecut, se va putea realiza în viitor, căci „Idealurile sublime nu cunosc limita vremii. Providența veghează la izbândirea triumfului lor” (pag. 6)

Un mare istoric englez actual, spune dl Dr. Ioan Vască, împarte istoria bisericii creștine în 3 vrăste: I vrăsta de aur, când biserica s'a găsit în luptă cu stăpânirile politice, — II vrăsta de fier, când ea a condus politicește împărățiile Europei, și III vrăsta de piatră, când biserica s'a pus la dispoziția stăpânirilor politice. Ce umilire pentru generația prezentă, că trăește în epoca de piatră a creștinismului!” (pag. 7)

Rasa albă care domină Europa și care are cea mai desăvârșită religie: religia creștină, a obiectat celorlalte rase, că religiile lor sunt inferioare și acțiunile lor sunt slabe. În ultimul timp în Europa s'au făcut mai multe războaie ca'n altă parte, războaie cu mult mai crâncene;

„Rasa noastră e bolnavă și biserica ei suferă deasemenea. Sufletul rasei noastre, *religia*, suferă din cauza *patriotismului exagerat* și a *imperialismului în declin* — două însușiri mai mult fizice decât spirituale — cari au fost — și dușmanii cei mai înverșunați ai bisericii creștine” (pag. 8)

„Patriotismul și imperialismul au fost și sunt încă, în parte, însușirile cele mai proeminente ale Europei moderne. Acum comparați biserica primitivă cu biserica de azi: biserica primitivă a luptat cu înverșunare și eroism împotriva patriotismului exclusivist al Evreilor și împotriva imperialismului roman; pe când biserica zilelor noastre sau moderne servește foarte credincios patriotismului și imperialismului modern! Aș dori să nu am dreptate, în cece am afirmat acum, însă iată că faptele vorbesc mai viu, atât faptele din ultimul războiu, cât și faptele păcii dinainte” (pag. 11)

Atunci când războiul mondial s'a deslăntuit n'a protestat nici o biserică creștină din diferite țări.

„Bisericile din Franța, Anglia, Belgia, Italia și România, recunoscără întocmai justificarea procedurii guvernelor lor cu privire la declararea războiului împotriva altor țări. Și astfel s'a întâmplat, că în decursul celor câțiva ani de războiu, cele mai contrazicătoare rugăciuni s'au trimis către Dumnezeu în cer de către cea, una, sfântă și a toată lumea biserică pe pământ” (pag. 13)

Biserica în fața marilor primejdii n'a fost unită, în adevăr universală, de aceea „a fost slabă.”

Bisericile creștine din diferite motive, adeseori meschine, nu se unesc întreolaltă, fiecare având ambițiile ei; dezbinarea bisericilor creștine aduce mult rău omenirii.

Față de pericolul din viitor care amenință bisericile creștine ale Europei dl Dr Ioan Vască, după concepțiile oamenilor învățați din Apus

spune „că bisericile creștine reacționând contra dușmanilor, numai *în unire*, cu puteri coordonate și-ar putea dubla efectul și nu și l-ar zădărnici reciproc ca până acum.“

Biserica ortodoxă a Răsăritului cuprinde în sine toate principiile particulare, caracteristice diferitelor aspecte ale manifestării doctrinei lui Christos în viață, deși ea reprezintă un microcosm al tuturor varietăților creștine, ea este pătrunsă de râvna adevărat creștinească și dorește realizarea mărețului ideal al unirii în Biserica lui Christos.“ (pag. 27)

Dacă fiecare biserică creștină ar primi ceva dela cealaltă, astfel întregindu-se — se vor uni — luptând pentru *ă.elaș ideal sublim al lui Christos* — umanitatea va fi mai bună și buna înțelegere va domni în sufletele tuturor creștinilor. Iată concluzia la care ajunge dl Dr Ioan Vască: „Ceeace însă rămâne și incontestabil și trebuie să apară pururea ca un memento pentru cei neînțelegători și recalitranti e faptul că: Biserica este opera lui Christos și nu bisericile! Bisericile pot să dispară, dar Biserica *niciodată!* Pe aceasta: „nici porțile iadului nu o vor zdrobi“... Bisericile sunt litere, pe când Biserica este Cuvântul! Și nu va fi creștin adevărat acela, care să nu dorească să vadă cu ochii săi spirituali scris în zările viitorului, că precum la început a fost cuvântul, așa și la stârșit trebuie să fie nu literile împrăștiate, ci cuvântul, nu cunoștințele separate, ci înțelepciunea, nu bisericile, ci Biserica“

Cartea d-lui Dr I. Vască ne face să meditam la o problemă foarte actuală și vitală, ea e importantă din dublul punct de vedere: *unirea bisericilor creștine și unirea bisericilor creștine române dela noi, din față.*

C. Rudnean

S. Th. Ciprian episcop de Cartagina

„Despre unitatea bisericii“ studiu istoric-literar

de diaconul I. David.

(Continuare).

Sciziunea care se produce în literatura greacă odată cu ivirea operelor creștine, nu are paralelă în literatura latină. Secoli întregi se vor perinda până ce scriitorii bisericii grecești se vor adapta spiritului literaturii contemporane. Inceputurile literaturii creștine latine se aseamănă foarte mult cu prima perioadă a literaturilor profane păgâne. Prima operă în rândul acestor din urmă e o traducere: *Odysea*; la creștini vom avea, corespunzând acestei cărți a cărților din lumea

antică, noua carte *Kat êξοχήν* a lumii celei noi: Biblia, tot o traducere. Celelalte cărți răsar din solul literar al epocii decadente, începând cu secolul al III-lea și nu se deosebesc de cărțile profane decât prin puternicul ideal care le însufletește, împrumutându-le accente mai energice și mai sincere. Răsărind din toiu luptei formidabile, ce se dă între două lumi cari mai tâzuiu o să fuzioneze, vor fi lipsite în mare parte de frivolitatea și banalitatea epocii lor. Dar nu-i mai puțin adevărat, că scriitorii creștini la început sunt îndeobște foști păgâni convertiți la noua religie, cari și-au urmat complet ciclul de retorică, ba ce-i mai mult, ei înșiși au fost dascăli de retorică. Când au intrat în rândurile creștinilor erau oameni formați, cu deprinderi câștigate încă din tinerețe, în urma unui lung exercițiu. Creștinismul i-a renăscut sufletește, dar nu i-a schimbat mai deloc cu privire la stil. Păcatele principale ale epocii de decadență literară, vor fi păcatele originale ale noului creștin. Cetind tratatul episcopului de Cartagina, e cu neputință să nu ne gândim la exercițiile retorice, la lecturile publice descrise atât de bine în cartea, pe care memoria robustă a lui Seneca retorul ne-a lăsat-o, ca un prețios document pentru explicarea fenomenelor de limbă și de stil, nu numai la S. Ciprian, ci cu mult în urma lui, la fer. Ieronim de exemplu, care e cu mult mai original decât autorul nostru, dar care nici dânsul nu poate să scape de sugestiunea modei literare a timpului său. Lipsa de măsură, preciozitatea, înclinarea spre abstracțiuni, întrebuintarea abuzivă a ornamentelor de stil, dese repetiții vor fi defectele principale ale autorului nostru. Lipsa de măsură ce se semnalează deja prin unele poezii ale lui Ovidiu, asiduu cercetător al școlilor de retorică, se arată la Ciprian în antitezele și comparațiile sale nesfârșite, cari devin o adevărată tortură pentru sârmanul cetitor. Lipsa de concepție filozofică mai adâncă, aduce cu sine o tratare superficială a ideilor cari și de altfel sunt destul de puține. Rețeta ne-o dă Pichon cu privire la întreaga literatură de „suasorii“, de „controverse“ și „sentințe“. Dar cât de bine potrivită e și în cazul nostru, „se ia o idee ingenioasă, autorul o repetă, o întoarce și pe față și pe dos; pân'ce va ajunge la niște fraze concise ca niște formule, ascuțite ca niște epigrame, obscure ca niște enigme“. Frazele supraîncărcate cu floricele și podoabe stilare¹⁾, cu

1.) Nu vom însira aici decât pe cele mai caracteristice; numărul lor în micul tratat al lui Ciprian e atât de mare încât aproape nu există frază în care să nu se găsească cel puțin un exemplu (Vezi și textele citate mai sus). Dintre figurile gorgianice avem construcțiuni simetrice cu membre de frază egale ex.: *Per mendacium nati veritatis praemia non capiunt, de perfidia procreati fidei gratiam perdunt.*

paralelisme ale membrilor, homototeuton și și clausule metrice ar putea să servească ca un admirabil material didactic pentru recunoașterea acestor elemente retorice într'o clasă de liceu sau de seminar.

(Va urma).

Indemnuri creștinești.

de D. Popescu.

Nu știți ce cereți!....

Marcu 10₃₄.

Învățase Mântuitorul pe poporul ce-L urmă împreună cu ucenicii săi, *în hotarele Iudeei, de cea parte de Jordan (Marcu 10, 1)*; despre cine poate câștiga împărăția cerurilor, îndemnându-i să fie ca pruncii — pe cari îi strânsese în jurul său, îi mângăiasă și-i binecuvântase — când vreau să-o primească cu adevărat. Tot acolo sfătuisă pe bogatul, dornic *de viața veșnică*, să-și împartă averile la săraci, dacă vrea să o capete și, purtându-și crucea suferințelor, să-L urmeze, dacă vrea să fie desăvârșit. Față de înfrustarea și îndepărtarea bogatului, care nu se putea deslipi de averile lui, Mântuitorul, tot aci îi învățase să nu nădăjduiască *întru avuții* căci cei ce au avuții și se leagă de ele prea strâns și cred în ele și puterea lor prea mult, anevoie vor intra în împărăția lui Dumnezeu și că, *mai lesne este a trece cămila prin urechile acului, decât bogatul în împărăția lui Dumnezeu. (Marcu, 10, 24—25)*. Și fiindcă se îngroziseră cei ce-L ascultau, Mântuitorul îi liniștise, arătându-le amanunțit, cine poate să se mântuiască și cum poate....

După ce făcuse toate acestea, Mântuitorul mergea înaintea lor spre Ierusalim. Cuvintele

Antiteză: Cohærenter et conjungi non potest amaritudo cum dulcedine, caligo cum lumine, pluvia cum serenitate, pugna cum pace, cum fecunditate sterilitas, cum fontibus siccitas, cum tranquillitate tempestas (IX, 18 — 22). Asonanță (homoioteleuton): Si autem crederet et caveret si caveret, evaderet (XXV, 18 — 20.) Afară de figurile acestea mai avem: Paromasă:cumque esse nos iubeat ad innocentiam simplices et tamen cum simplicitate prudentes (I. r. 2 — 3.), non ambulando proficiat ad salutem qui salutaris vias non tenet veritatem (C. II. fine) Aliteratie: consentientis populi corpus.... gremio suo gaudens mater includat (XXXIII. 3 — 4), fidem primam perfidia postea. Iore mutaverit (C. XXI. r. 38). Chiasm: Nam et ludam inter apostolos Dominus elegit et tamen Dominum Iudas postmodum perdidit. (XXII, 1 — 3). Repetiție cu o variație meșteșugită a membrilor: Hanc unitatem qui non tenet, Dei legem non tenet; non tenet Patris et Filii fidem, vitam non tenet et salutem. Eliziune: Quomodo solis multi radii sed lumen unum et rami arboris multi sed robur unum tenaci radice fundatum (C. V, 9 sq.) Polisindeton: Nam et prophetare et daemona excludere et virtutes magnas in terra facere sublimis utique et admirabilis res est (XV 1 — 3.). Iperbată (poetic): distribuenda in usus indigentium prætia apostolis offerebant (XXVI 4 — 5) ad ecclesiae non potest præmia pervenire (C. XIX fine) Inciză: Confessor est. Sit humilis et quietus sit in actu suo.... (XXI r. 17.)

lui însă frământau mereu pe cei cari Îl însoțeau, înțelegându-le fiecare după puterea sa.

Mergând, strânsese pe ucenici în jurul său și le vorbea de cele ce aveau să se întâmple: prinderea, judecarea, batjocurirea, răstignirea,..... toate erau spuse așa de limpede ca și când ar fi vorbit de ceva întâmplat chiar și umpleau de groază și durere sufletele ucenicilor!.... Dar a treia zi va învia și împărăția Lui se va întinde, va deveni mare și puternică *incât nici porțile iadului nu o vor birui.* (Matei 16, 18.) Și ochii lui priveau aievea această întindere, această biruință. Dar cât de departe erau ucenicii, cât de puțin puteau înțelege și urmări cuvintele Lui! Cât de greu se puteau lăpăda ei de gândirea și credințele comune!... Mântuitorul le vorbea *de împărăția cerească*, și unii dintre ei se gândeau *la una lumească*. Mințile lor simple rămăneau în urmă, se legau de cele trupești și lumești!... Nu se certaseră ei pentru înțietate? (Marcu 9₃₄.) Și acum când El mergea, *miel spre junghere*, iată că vin fiii lui Zevedei, cu mama lor, și cu gândul tot la mărire lumești cer ca, în împărăția Sa, să fie puși în locuri de cinste, *de-a dreapta și de-a stânga.* (Marcu 10₃₈.) Mântuitorul vorbea de chinurile Sale, de sacrificarea Sa, și ei ce înțelegeau? Mântuitorul vorbea de răstignirea Sa între doi tâlhari și ei neînțelegând, *neștiind* aceștia, stăruiau în cererea lor. *Atunci le-a zis lor: Nu știți ce cereți.....* și a început să le explice lor *despre împărăția sa, despre cine poate căpăta înțietatea și despre trimiterea sa ca răscum-părător al păcatelor noastre.* (Marcu 10₃₈₋₄₀.)

*

Biserica, păstrătoare și răspânditoare a acestor învățături mântuitoare, ni le pune de atunci tot mereu în față, — prin slujitorii ei, — cu aceeași grijă și cu aceeași bunătate. Numai noi, ocupați cu lucrările ce țin numai de lumea aceasta, nu le auzim, nu le ascultăm... Și încă și mai mult, chiar atunci când le ascultăm, le înțelegem așa *cum noi vrem*, cum nouă ne convine, nu cum trebuie, nu cum ne învață biserica. Da, ascultăm pe Mântuitorul și alergăm la ajutorul lui Dumnezeu fie la bucurie, fie la întristare, fie în orice alt fel de lucrare. Dar am luat noi seama la cererile noastre?! Le-am cercetat noi *felul lor?*... Și mai ales, *motivul* pentru care facem aceste cereri? Nu ne dorim noi moartea la cea mai mică neplăcere pe care o suferim? Nu cerem noi ajutorul lui Dumnezeu când *vrem* să ne reușească o blestemăție? Când pleacă hoțul la furat — fie el chiar copil — nu se roagă el, nu se închină chiar, nu cere el ajutorul lui Dumnezeu ca să nu fie prins? Nu-L luăm noi

martor pe Dumnezeu în toate minciunile și relele noastre? Nu-I cerem noi ajutorul așa fără să ne dăm seama, fără să știm de ce, numai fiindcă așa s'a învățat gura? Știm noi ce cerem când blestemăm pe copii, cu cele mai grele pedepse la cea mai mică greșeală a lor, provocată — de cele mai multe ori — tot de noi? Un copil cere să se joace cu focul, cere să se joace cu cuțitul, cere să bea otravă, să bea apă rece când este transpirat, cere... dar câte nu cere? Ce gândim noi de cererile lui? Ce răspundem noi la cererile lui?... Îmi vine în minte o poveste: cineva, un fiu de împărat — după cum zice povestea și acesta pe vremea „când încă umbla Dumnezeu pe pământ” — câștigase dreptul de a i se împlini o cerere. Și știți care a fost această cerere?... Să-și cunoască viitorul!.. Și i s'a dat un ghem, însoțit de atragerea atenției că atunci când se va termina de deșirat, i se va termina și viața. Rezultatul a fost — spune povestea — că... l-a deșirat îndată!...

A știut el ce-a cerut? Știm noi ce cerem? Ne ridicăm noi cu mintea noastră, cu sufletul nostru la înțelegerea învățaturii Bisericii, la înălțimea curățeniei acestor învățături? Am căutat noi să pătrundem și să ne pătrundem de *ce trebuie să cerem și când trebuie să cerem?* Nu, căci deaceia facem asemenea cereri de cari se rușinează și se lapădă *îndată* orice om cu mintea sănătoasă...

De aceea ne învățăm și ne cufundăm în mocirla păcatelor, din ce în ce mai adânc. Și de aci, în îngustimea și prostia minții noastre ne mâniem pe Dumnezeu și pe Biserica Lui, că nu ni le împlinește. Știi creștine de ce nu sunt împlinite? *Fiindcă cererile noastre sunt rele și spre răul nostru. Fiindcă nu știm ce cerem.*

„Să nu faci nunți, nici petreceri în post!”

Orice s'ar zice, gestul Ministerului de Instrucție în legătură cu oprirea școlărilor de a participa la Teatre (fie chiar Naționale) unde se predau piese nepotrivite pentru educația lor morală, pe cât este de surprinzător, pe atât este binevenit! Surprinzător ne pare acest gest, pentru că în ciuda tuturor strigătelor alarmante, de așezarea adevăratei educații pe ideile religiosității și moralității; a întoarcerii la salutarele perceptive ale Sântei Scripturi — adevărat razim sufletesc în vâltoarele vieții, — vorbele tot numai vorbe au rămas multă vreme. O agitație momentană, o supărare trecătoare și atâta tot, din grija

care trebuia să fie o preocupare mult mai serioasă a moralistilor, ideologilor și a tuturor, cari au la inimă îngrijorare pentru viitorul nației românești!

Un mic început, cu caracter negativ și acesta, totuș un bun început este *oprirea copiilor de școală să iea parte la reprezentațiile imorale* — ce durere — se joacă pe scenele teatrelor noastre! Un gest, dar un gest semnificativ, căci dacă se zice îndeobște, că o floare nu aduce cu sine primăvara, înseamnă totuș că primăvara nu este departe. Iată de ce suntem în asentimentul înaltului gest ministerial, și credem, în asentimentul bărbaților, cari pun o doză mai mare în grija pentru cetățenii de mâne ai acestei țări, pentru bunăstarea și sănătatea ei!

Și-acum altceva. În timp ce la București se ieau măsuri bune, nobile pentru educația *morală*; într'altă parte, mai aproape de noi, în Logojul tradițiilor și datinilor frumoase românești se adoptă tormule de viață contrarii. În Logoj, corpul ofiteresc aranjează baluri cu petrecere, în Postul Mare al Învierii Domnului. Ce-i pasă *lumii bune* din Logoj că suntem în puterea Postului Mare? Ce-i pasă ei, că 'n trecut acest oraș se mândria cu un caracter altul decât cel care i-l dau balurile de-acum; ce-i pasă ei în fine, *că porunca g-a bisericească oprește nunțile și petrecerile în post?* „Legile bisericești sunt pentru popi” vor fi răspuns disprețuitor, sezizați de vre-o discretă întrebare, *aranjatorii și publicul select* dela balul aranjat în stil japonez al Oficerilor din Logoj. (Tot așa îmi spunea deunăzi unul care n'avea altceva comun cu biserica decât botezul ce a primit!) Se judecă foarte greșit când se cugetă și se judecă astfel. Legile bisericii și poruncile ei îi privește pe toți, cari s'au botezat întru Christos: preoți și popor. Iar dacă poporul — dela sate îndeosebi — și chiar cel dela orașe, știe să se supună cu drag acestor porunci, de ce nu v'ați supune și Domniile-Voastre. Aveți oare vre-un privilegiu? Căci știm, că în biserica lui Christos toți sunt egali; aici nu există sărac sau bogat, împărat s'au soldat: toți fiii aceluiaș Dumnezeu și membrii ai bisericii lui Christos!? De ce dar nu respectați poruncile bisericii cum le respectă ceilalți. Nu vedeți, că prin aceasta îndoit păcat comiteți? Căci pe lângă călcarea legii, introduceți exemplul rău și în popor. De ce dar turburați credința acestui popor; de ce vă atingeți de moravurile sale pure; de ce stricați rosturile și așezămintele bisericii?...

Biserica strigă, dar strigătul său se pierde în pustiu. Să se folosiască de arme? Dar armele sale sunt neputincioase față cu o lume însuflețită de petreceri! Să dea circulare și ordine telurite pentru a îndemna la bine și a abate dela rău și pe cei rătăciți; dar cine va respecta cuvântul său, căci iată oamenii îl calcă fâțiș... Și totuși Biserica, menită să mântuiască sufletele slabe, nu șovăește să îndemne, cu blândețe și cu bunătate întoarcerea din calea greșită, în nădejdea firmă, că mai curând ori mai târziu tot va triumfa! Cine știe, poate se va sesiza vre-odată și Ministerul Războiului — cum a făcut cel al Instrucțiunii — și va domoli pe cei dornici de petreceri în post? Sau mai de grabă publicul va înceta să încurajeze balurile sgomotoase în timpul consacrat, reculegerilor sufletești. Și într'un caz și într'altul biserica s'ar bucura mai mult, căci ea urmărește deopotrivă atât regenerarea morală cât și regenarea religioasă!

R.

Șezători culturale-moralizatoare.

Importanța șezătorilor este indiscutabilă (înțelegem a șezătorilor culturale și moralizatoare.) Cea mai bună dovadă este împrejurarea, că pe zi ce trece, noi și noi societăți iau ființă spre a servi acestor scopuri. Nu este mai puțin adevărat, că în multe cazuri aceste societăți se abat — conștient sau inconștient — dela scopul ce și l-au propus... faptul că ele sporesc, este totuși un indiciu de importanța lor mare. Vastul ogor în care se operează dar cu o laudabilă asiduitate, este însăși societatea aceasta omenească, dornică de mai bine. Cutele sale multe ascund însă răni sângerânde și câtă vreme nu se ajunge la tămăduirea lor, omenirea va păși cu greu spre binele ce-l dorește întruna. Important este, în asemenea împrejurări, să cunoști aceste răni, spre a le ști vindeca — sau cel puțin să oprești efectul lor cangrenizator asupra restului sănătos al corpului...

O atare operațiune — pe atât de nobilă pe cât de grea — am primit să ducem la capăt și noi clericii din cursul ultim al Academiei Teologice, când Dl profesor Dumitru Popescu, în zelul său de muncă dezinteresată, a hotărât introducerea șezătorilor culturale-moralizatoare la deținuții din închisoarea parchetului Caransebeș. Șezătorile de acest fel au început în iarna anului trecut și continuă în fiecare Duminică după amiază — până la sfârșitul anului școlar. Programul lor se compune, de obicei, dintr'un cuvânt de deschidere, o predică moralizatoare, în care se explică Evanghelia zilei, cântări religioase și bisericesti, încheindu-se cu câte o poruncă dumnezeiască, pe care să

o exercite, în timpul săptămânii. În predică — rostită de cleric — se spun faptele și învățăturile cuprinse în Evanghelia, cu aplicări potrivite la viața deținuților. Seria aceasta de programe săptămânale se continuă în fiecare Duminică; întrerupându-se la sf. serbători, ale Nașterii Domnului, din pricina vacanțelor, s'a continuat îndată prima Duminică după Botez, făcându-se — prin predica proximă, legătura cu învățăturile dela „Nașterea Domnului“, „Tăierea împrejur“ și „Botezul Domnului“. Pe lângă aceste șezători, au obvenit și alte împrejurări în sprijinul nostru și al muncii pe care o ducem. Așa, vorbindu-li-se odată despre cinstirea icoanelor, episcopul Nicolae Băloni, a donat două broșuri privitoare la cinstirea icoanelor sfinte; cu toții am contribuit și am cumpărat 36 de icoane, ce s'au înrămat și atârnat pe pereții celulelor. Este cu atât mai folositor acest lucru, cu cât icoana de deasupra capetelor lor, le aduce continuu aminte de fapta lor; îi mustră, îi chinuște, — dar, în același timp le servește de mângâiere atunci când își regretă păcatele lor..

Și munca noastră modestă dar stăruitoare duce încet-încet la rezultate vizibile. Îi vezi — nu odată și nu pe unul — vărsând lacrimi de durere; îi vezi torturați de remușcări și înțelegi că o prefacere mare se petrece înrânșii. Apoi, în afară de acest efect moralizator, prin întreținerea unui contact de ordin cultural dai hrană necesară sufletului lor omenesc — ba nu odată îi stimulezi pe ei înșiși la muncă intelectuală! Iar dacă așteptările sunt poate mai mari decât rezultatele atinse de noi, să se înțeleagă, că societatea se schimbă greu, cu încetul — că închisorile și temnițele se vor goli numai atunci, când toți ne vor da mână de ajutor — chiar și deținuții de astăzi!

Tiberiu Șuta, stud. teolog.

Cuvinte înțelepte.

Cel ce vrea să'ndrepte lumea, să'nceapă'n tîi, cu sine.

*

Înțelepții au fugit totdeauna în pustiu, și prostii spre bălciuri (tîrguri, locuri sgomotoase)

(„Crestături“ D. G. Chițoiu)

*

Umilința este ca o cumpănă; cu cât se pleacă într'o parte cu atât se ridică mai mult în cealaltă.

*

Vîșul este o nenorocire care crește vecinic, — virtutea este o fericire care crește vecinic.

*

Patria iubirii este în ceruri, câmpul său de lucru este însă pe pămînt.

(„Fântâna Darurilor.“)

ȘTIRI

Locale.

La a treia șezătoare religioasă a societății femeilor române, ținută Duminecă după amiază a predicat părintele-profesor Ioan David dela Academia noastră teologică. Dsa a ținut să ne arate prin ce mijloace omul ascultă și îndeplinește cuvântul lui Dumnezeu. Cel dintâi este *predica* dela amvon a păstorului sufleteșc; aceasta însă este efectivă când, după ce ne-a abătut câteva momente dela preocupările noastre vremelnice, ne însoțește și dincolo de pragul bisericii, în viața și faptele noastre. Pe aceeaș treaptă predicatorul pune exemplul bun al semănelui nostru. Un mijloc de ascultare al cuvântului dumnezeesc este apoi cetitul cărților bune, al căror efect asupra activității noastre este foarte salutar; iar la urmă predicatorul amintește conștiința, care este o scânteie divină, amăsurat căreia trebuie să ne acomodăm în activitatea noastră de toate zilele.

Responsoriile dela Vecernie le-a dat cu multă încrețe corul catedral, încheind șezătoarea cu un concert religios.

În aceeași Duminecă, studenții teologi și-au ținut șezătoarea lor obicinuită la deșințul Penitenciarului din Loc. A vorbit deastădată stud. teolog Andrei Jucos din a. III. despre sfânta cruce, făcând istoricul și arătând însemnătatea sfintei cruci. Doi dintre deșinți s'au produs și ei și anume, unul vorbind despre cauza suferințelor lor, a căreia vină ei însiși o poartă; despre căința lor, dar mai ales despre nădejdea tare ce o pun în bunătatea lui Dumnezeu. Cu adevărat dulos s'a exprimat acesta când a zis, că „Dumnezeu nu și-a întors până acum fața dela dânsii, căci de aceea a trimis în mijlocul lor pe D-nii teologi, ca să le arate lumina cea adevărată: Iesus Christos și să le întoarcă pașii dela calea cea greșită a păcatului“. Un alt deșinț a declamat o poezie. Corul teologilor a intonat mai multe cântări bisericăști.

Un gest ministerial. Din prilejul stabilizării Leului și a diverselor operațiuni financiare în legătură cu acesta, câțiva prieteni politici au oferit un banchet în onoarea Dlui Mihai Popovici, ministru al Finanțelor. Sărbătoritul a mulțumit prietenilor săi, dar i-a rugat să amâne hotărîrea lor dat fiind că până când în Basarabia lume multă suferă foamete, nu poate ca dânsul să petreacă în banchete.

Iată un gest cu adevărat ministerial!

Convocare. În baza art. 164 al Regulamentului pentru aplicarea Decretului Lege convocăm prin aceasta Adunarea generală ordinară a Comunității școalei normale de băieți pe Duminecă în 17 Martie a. c. la ora

11 a. m. Intrucât în aceea adunare nu se va întruni $\frac{1}{2}$, a numărului total al membrilor, convocăm prin aceasta aceeaș adunare pe Duminecă în 24 Martie a. c. ora 11 a. m. în sala corpului profesoral a școlii noastre, cu următorul program.

1. Raportul comitetului despre activitatea și gestiunea anului precedent.
 2. Bugetul anului 1929.
 3. Propuneri
- Caransebeș la 7 Martie 1929.

Gh. Repede
președinte.

Iuliu Vula
secretar.

CONCURS.

Pe baza Ordinașunii Ven. Consistor diecezan ddo 9 Ianuarie Nr. 106 B ex 1929 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia diecezană“ pentru îndeplinirea parohiei vacante de clasa II-a din comuna Vlaicovăț (Vlajkovac) S. H. S. protopresbiteratul Vârșeș (Vrsac), devenită vacantă în urma abzicerii preotului Ștefan Perian.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesiune parohială constătoare din 32 jughere pământ arător și fânaș, după care alesul preot are a suporta toate sarcinile publice.
2. Un intravilan și extravilan fără casă parohială, deci alesul preot are a se îngriji de locuința.
3. Stola uzitată în comună.

Reflectanții cu cvalificașune pentru parohii de clasa II sunt poștiți a-și înainta cererile de concurs comitetului parohial ort. român din Vlaicovăț prin Prea On. Oficiu protopresbiteral din Vârșeș în termen concursual.

Recurenșii au a se prezinta în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arată dexteritatea în cântare și oratorie cu prealabila încuviințare a Prea On. Domn Protopresbiter tractual, dar nici decum în ziua de alegere.

Vlaicovăț (Vlajkovac) din ședința com. par. ort român ținută la 18 Ianuarie 1929.

Ștefan Perian
preș. com. par.

2-3

Nicolae Boldoa
not. com. parohial

În conșelegere cu mine, Traian Oprea protopresbiter
Nr. 499 B ex 1929.

Acest concurs se publică cu aceea că — în baza aliniatului ultim din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului Consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B, ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotașunii preoști.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 8 Februarie 1929.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

CERCUL DE RECRUTARE SEVERIN**Publicațiune**

privitoare la ofițerii de rezervă aflați pe raza Cercului de Recrutare Severin și înscriși în controlul Md. G. al Cercului.

În conformitate cu ord. M. St. M. Nr. 634 din 8 Februarie 1929, comunicat cu al Comandamentului VII Teritorial Nr. 1150 din 15 Februarie 1929; în cursul lunii Martie urmând a se executa operațiunile vizei carnetelor Md. E. 1., ale tuturor ofițerilor aflați pe raza județului Severin și înscriși în controlul Md. G. al Cercului, se ordonă următoarele:

Operațiunea vizei carnetelor Md. E. 1., va avea loc între 1—31 Martie 1929, conform art. 62 din R. Mob. E. și punctul 6 din carnetul Md. E. 1., la reședința acestui Cerc, în Garnizoana Lugoj, Biuroul II Mobilizare.

În această epocă fiecare ofițer de rezervă se va prezenta personal cu carnetul pentru a fi vizat la Cerc.

Ofițerul își va trece în carnet cu creionul, ultima adresă a domiciliului.

Ofițerii de rezervă aflați în străinătate, vor viza carnetele la atașaii militari, din țările unde domiciliază.

Se atrage în mod serios atențiunea că în anul acesta nu se mai admite sub nici un cuvânt a se trimite prin poștă sau delegați carnetele, ci personal fiecare ofițer se va prezenta și își va face viza; se exceptează cazurile de forță majoră, bine justificate cu actele regulă.

Toți ofițerii de rezervă combatanți și asimilați, până la gradul de căpitan inclusiv, în conformitate cu art. 66 din R. Mob. Arm. și art. 24 din Legea Ofițerilor de Rezervă (vezi al. 3 de sub art. 11 din carnetul Md. E. 1), se vor prezenta la viză echipați în ținuta de campanie, astfel: manta, veston de postav, pantaloni de cisme, cisme sau bocanci cu jambiere de piele, chipiu de campanie, manta de ploae, cingătoare de campanie cu diagonală, toc de revolver, toc pentru binoclu, șnur piele pentru revolver, binoclu cu busolă și șnur, geantă de piele pentru hărți, Revolver Md. Ofițeresc; pentru celelalte obiecte și efecte ce mai necesită unui ofițer de rezervă, se va da notă fiecăruia când se va prezenta. Acei din trupele călări, vor prezenta și harnașamentul regulamentar și complet.

Ofițerii de rezervă care, întâmplător la data de mai sus, se vor afla în alte garnizoane decât aceea a Cercului respectiv, vor putea să se prezinte în același mod, Comandantului Cercului de Recrutare din garnizoanele unde se găsesc momentan, anunțând în acest caz Cercul de Recrutare de care depind, printr'o carte poștală vizată de Comandantul Cercului de Recrutare căruia s'a prezentat.

Ofițerii de rezervă, care sunt stabiliți în străinătate, sunt obligați, ca la aceeași dată să facă cunoscut prin raport, Comandantului Cercului de Recrutare la care sunt înscriși, arătând dacă au echipamentul și harnașamentul regulamentar.

Operațiunea se încheie la 31 Martie 1929.

Contravenienții, vor fi dați în judecată, aplicându-se sancțiunile prevăzute de art. 224 bis. din C. J. M. adică: pedepsirea cu 15 zile la 2 luni închisoare și excluderea dela înaintare.

Șefii autorităților civile, publice și private, sunt rugați a pune în vedere ofițerilor de rezervă pe care îi au funcționari, cele arătate mai sus.

Comand. Cerc. de Recrut. Severin:

Colonel **Brazdă**

Șef. Biur. II Mob., Rechiții:

Căpitan **Nisipeanu**

Publicațiune de licitație.

În baza decisului consiliului și adunării parohiale a bisericii ort. rom. din *Caransebeș*, și în urma aprobării Venerabilului Consiliu Eparhial cu decisul No. 109 E. din 17 Ianuarie a. c. se publică *licitație cu oferte închise pentru repararea „Caselor Miculescu” din Strada Căpitan Temeș, proprietatea bisericii, având aceste oferte să se înainteze subsemnatului în termen de 30 zile dela prima publicare în Foaiă Diecezană.*

Prețul lucrărilor de reparație, amăsurat devizului este de Lei 82.608. — (optzeci și două mii șasă sute opt Lei).

Reflectanții vor depune odată cu oferta, drept vadiu 10% în bani gata, sau efecte publice.

Devizul lucrărilor se poate vedea la subsemnatul.

Interprinzătorul va mai avea să rebonifice 1% din prețul de exclamare, drept spese de compunerea devizului de lucrări.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de-a accepta sau a respinge orice ofertă, fără considerare la mărimea ei.

Caransebeș, din ședința consiliului parohial, ținută în 16 Februarie 1929.

Pavel Jumanca

v. președinte.

3—3

Publicațiune.

Se publică spre cunoștință generală, că Miercuri în ziua de 27 a lunii Martie 1929 la ora 9 înainte de amiază se va ținea licitație publică orală în cancelaria dela depozitul de lemne de lângă gara Făget pentru vânzarea a 340.67 m³ lemne de construcție (trunchiuri) de esență gorun și gârniță în calitate: 81.93 m³ specială; 161.72 m³ cl. I; și 97.02 m³ mijlocie, provenite din exploatarea campaniei 1928/29 cari lemne se află în depozitul de lângă gara Făget, unde se pot vedea lemnele.

Prețul de strigare este indicat în condițiile de vânzare; ce se află la Consiliul eparhiei ort. rom. a Caransebeșului în cancelaria secției economice în Caransebeș unde se dot obține și orice detalii asupra materialului, precum și asupra condițiilor generale și speciale de vânzare.

Participanții la licitațiune vor depune în numerar o garanță de zece (10) % a prețului de strigare.

Făget, în 6 Martie 1929.

Administrația pădurii.

Publicație.

Subsemnatul avocat ca curatorul masei falimentară a firmei falite S. David din Caransebeș, aduc la cunoștință publică, că se vor vinde la licitație publică mobilele acestei firme cari au fost pretuite cu ocazia inventarizării la suma de cca 34.000 Lei și doritorii de a cumpăra să depună ofertele lor în scris până la data licitațiunii — **15 Martie a. c.**, — la mâna subsemnatului. Consiliul falimentului, va vinde apoi celui care a oferit mai mult mărfurile inventarizate. Mărfurile se pot vedea prin curatorul masei până în ziua licitațiunii.

Cu stimă:

Dr. Iacob Déri

curator de masă.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 405 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub No. 1002/1928 efectuându-se execuțiunea la 7 Iunie 1928 în favorul următoarei Banca Poporală din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Antoniu Marchescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 3200 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supra-sechestrate cari sau prețuit în 1.500 Lei — bani și anume: 1) una cocie completă se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 3416/1928 G. pentru încasarea pretențiunilor de 3200 Lei — bani capital, cu 12% interese din 25 Noembrie 1927 și spesele de 1677 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 16 Martie 1929 la orele 10 a. m. în comuna Buchinî la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 1 Martie 1929.

Portărel: **M. Guran.****Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.**

No. 3418/1928 cf.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul Firma Banca Banatului s. p. a. în Caransebeș contra urmăritului Beg Iancu și a soției sale născ. Preda Floarea domiciliati în Marga, la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza §§ 144. 146. 147 din legea LX din 1881 asupra imobilului înscris în cf. aflător în comuna Marga (din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș) și anume: Casa și curtea No. 206 ca supraclădire, căreia corespunde în cadastru No. top. 553 clădită parte din piatră, parte din lemn, lungă 16 metri, lăță 7 metri, acoperită cu țiglă între Beg Vizantie, Beg Nicolae și Stradă, constatatoare din 4 odăi una bucătărie, cu prețul de strigare de 40.000 lei; — pentru încasarea creanței de 50.000 lei capital, interese de 12% de la 1 August 1926, spese de proces și de executare de 5072 lei, fixate până acum, spese de 1060 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Se sornează toți aceia cari cred să poată valorifica pretenții de proprietate sau de altfel asupra bunului urmărit, să-și anunțe acțiunea, iar dacă pretind prioritate

de achitare din prețul cumpărării, să-și înștiințeze anunțările de prioritate înainte de ziua licitării, fixată prima dată, căci la din contră nu se va ținea seamă de pretențiunile lor. Acțiunea înaintată înainte de ziua de licitație fixată prima dată, suspendă ținerea licitației (§ 203 LX 1881).

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii în ziua de **26 Martie 1929 ora 10** la casa comunala a comunei Marga.

În baza § 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul ce va fi licitat nu poate fi vândut pe un preț mai mic decât jumătate din prețul strigării (§ 26 XLI 1908.)

2. Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 LX 1881, ori să-i predea aceluiaș delegat chitanța de depositarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație. (§ 147. 150. 170. al legii LX din 1881; § 21 legea XLI: 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 27 Noembrie 1928.

pentru conformitate

L. Bria p. dir. cf.**I. Virágh m. p. consilier.****Ofer**

tot felul de corpuri din lemn pentru iluminat, adică: policandre de lemn, candelabre de perete și stative, mobile antice după planuri proprii sau primite spre executare cu prețuri ieftine și solide. ○ ○

La întrebare prin scrisoare urmează răspuns imediat.

Cu stimă:

Herman Schwarz

Lugo, str. Caransebeșului 36.

„SEBEȘANA“ CASSĂ DE PĂSTRARE PE ACȚIUNI ÎN CARANSEBEȘ.**CONVOCARE.**

P. T. Domnii acționari ai Cassei de păstrare „SEBEȘANA“ din Caransebeș se convoacă la a

XXVII-a Adunare generală ordinară,

care se va ține la **21. (douăzecișunu) Martie 1929 la 11^{1/2} ore a. m. în localitatea institutului (Plaja Unirei)** cu următoarea

Ordine de zi:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghere despre gestiunea anului 1928 și aprobarea bilanțului.
2. Propunerea direcțiunii și decizia asupra distribuirii profitului curat.
3. Darea absolutului pe anul de gestiune expirat.
4. Emiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal luat în această adunare.
5. Modificarea unor paragrafi din statute.
6. Sortarea alor doi și alegerea alor patru membri din direcțiune precum și a unui membru în comitetul de supraveghere.
7. Eventuale propuneri.

Caransebeș, la 7. Martie 1929.

N. B. **Vot decisiv în adunarea generală au numai acei acționari, cari au depus la cassa institutului în orele oficiale până luni în 18 Martie acțiunile lor. Acțiunile se pot depune spre acest scop și la oricare institut, care e membru la „Solidaritatea“ precum și la filialele lor; în acest caz însă avizul despre depozitare al institutului respectiv trebuie să sosească la noi tot până luni în 18 Martie 1929. Femeile se pot reprezenta numai prin astfel de plenipotențiați, cari încă sunt acționari introduși în registrul institutului cu trei luni înainte de adunarea generală. Minorenii și persoanele juridice se reprezintă prin reprezentanți lor legal.**

ACTIVA		CONTUL BILANȚ		PASIVA	
Cassa	582605	Capital vărsat		1480000	
Portofoliul cambial	7093889	Fond de rezervă	330000		
Debitori	2123215	Fond de rez. pt. creanțe dubioase	100000		
Efecte proprii	30074	Fond de penziune	207500	607500	
Diverse conturi debitoare	217757	Depuneri spre fructificare		5633633	
Mobilier	1	Bănci și reescont		1607106	
		Dividende nereclamate		74586	
		Diverse conturi creditoare		56873	
		Interese tranzitoare		185212	
		Report din anul 1927	20000		
		Net în anul 1928	352522	372522	
	10047541			10047541	
SPESE		CONTUL PROFIT ȘI PERDERE		VENITE	
Interese	877383	Profit reportat din anul 1927		26900	
Salare	432100	Interese dela împrumuturi	464636		
Impozite și spese	158048	Interese la efecte proprii	3914	468550	
Beneficiu net	372522	Chirii		193500	
		Provizioni		1156000	
	1840053			1840053	

Caransebeș, la 31. Decembrie 1928.

Pentru contabilitate:

Antoniou Grossek m. p.
procurist-contabil autorizat.

DIRECȚIUNEA:

Dr. Nicolae Ionescu m. p. director executiv. **Filip Pop m. p.** **Virgil Ciochina m. p.** director de bancă. **Gheorghe Albușescu m. p.**
Traian Țunea m. p. **Gheorghe Sperlea m. p.** **Dr. Traian Lația m. p.** **Nicolae Simeris m. p.**

L-am revidat și aflat exact.

COMITETUL DE SUPRAVEGHERE:

Samson Crisoiu m. p. președinte. **Patrichie Radoiu m. p.** **Solomon Bistrean m. p.** **Gheorghe Frățescu m. p.**

„BANCA BANATULUI“
INSTITUT DE CREDIT ȘI COMERȚ, SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN CARANSEBEȘ.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și comerț „Banca Banatului” societate pe acțiuni în Caransebeș, se invită la

a IX-a Adunare generală ordinară,

care se va ține **Joi în 21 Martie 1929, la 11^{1/2} ore a. m.**, în localul institutului, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Raportul Consiliului de Administrație și al Comisiei de cenzori.
3. Prezentarea și aprobarea bilanțului pe anul 1928, distribuirea profitului curat și darea absolutului pentru gestiunea anului 1928.
4. Modificarea și întregirea unor Articli din statute.
5. Propuneri în sensul statutelor.
6. Alegerea comisiei de cenzori în sensul statutelor.

Caransebeș, la 3 Martie 1929.

Consiliul de Administrație.

Incheierea socotelilor

la „Banca Banatului” institut de credit și comerț, societate pe acțiuni în Caransebeș, pe anul de activitate 1928

ACTIVA				CONTUL BILANȚ				PASIVA			
	Lei	B.	Lei	B.		Lei	B.	Lei	B.		
Casa în numerar			935384		Capital societar			1000000			
Portofoliul (cu acoperire ipotecară	20731194				Fondul de rezervă	450000					
cambiiilor (cu garanții diverse	5074857		25806051		Rezerve pentru creanțe dubioase	1230000					
Debitori în Cont-Curent			7848092		Rezerve pentru diverse impozite	70000					
Diverși debitori interimari			5453598		Rezerve pentru asig. funcționarilor	400000		2150000			
Efecte proprii			1		Depuneri spre fructificare			27066000			
Edificiile institutului în piață			1		Creditori în Cont-Curent și Reescont			1121328			
Mobilier			1		Diverse conturi creditoare			5445542			
					Depozite de Cassă			1334289			
					Interese transitoare anticipate pe 1929			1124538			
					Profit curat pro 1928			801461			
			40043128					40043128			

EȘITE				CONTUL PROFIT ȘI PERDERE				INTRATE			
	Lei	B.	Lei	B.		Lei	B.	Lei	B.		
Interese după Credite și Depuneri spre fructificare			2017382		Interese dela cambii, Cont-Curent și diverși debitori			2194903			
Spese de administrare, porto și timbre			511491		Venitul efectelor			35660			
Impozite diverse			320704		Venitul imobililor			220000			
Profit curat pro 1928			801461		Comisioane și alte venituri			1200475			
			3651038					3651038			

Augustin Muntean m. p.
director.

Caransebeș, la 31 Decembrie 1928.

Frideric Azzola m. p.
contabil autorizat.

Consiliul de Administrație:

Dr. Alexandru Morariu m. p.
președinte.

Alexandru Bălaș m. p.

Sabin Evuțian m. p.

George Frățilă m. p.

Dr. Vasile Loichța m. p.

Virgil Musta m. p.

Ilie Orzescu m. p.

Ioan Popovici m. p.

Subscrisa Comisie de Cenzori am examinat contul Bilanțului și al Profitului și Perderii cu registrele principale și auxiliare și le-am aflat exacte.

Caransebeș, la 9 Martie 1929.

Comisia de Cenzori

Dr. Constantin Popasu m. p.
președinte.

Dr. Dimitrie Cioloca m. p.

Ioan Dobromirescu m. p.

Nicolae Ivanescu m. p.

Ioan Penția m. p.

Dimitrie Sgăvârdia m. p.
expert-contabil.

Ioan Șușoiu m. p.